

ומכה בכל האופנים לילכת. נמצאה שבל מי שהוא בדרגה עליונה, הוא נושא את מי שנושא אותו. בא וראה, שהארון היה נושא את מי שנושא אותו. אף כאן הטעות נושאות את האופנים.

ואם תאמר, כתוב כי רוח החיה באופנים - גם כן, זו מיה שהיא לצד ימין, לצד שמאל, ולצד קדמי ולצד האחוריו, וזהי מיה, ואלו הן מיות.

בתוב (חזקאל י) היא המיה אשר ראיתי פחת אלהי ישראל בנهر כבר. זהה מיה שמרבעת לארכעת צדי העולם, וזהי שעומדת בכסא לדמות האדם, בכתבוב (שם א) ועל דמות הכסא במתוך רוחה אדם עליון מלמעלה. והכל לאומה דרגה עליונה קדושה נסורת שגראת אלהי ישראל.

זו המיה שלמטה שעומדת מה כל המיות העליונות הקדשות, משום שיש חיות עליונות אלו על אלו. הכסא שמתח אלהי ישראל זו הדרמות של יעקב. והכסא שלמטה זו הדרמות של דוד, היא המרבעת לארכעה צדי העולם. ומשום כן רוח יוצאת מלמעלה, וושופעת ונמשכת מדרך לדרגה, עד שפה בכל התחנותים שלמטה, ואומה רוח מהήיגה את הפל, ומתקין את תקון הפל למקום. (אוותו גז מפרש שיש תקון מלמעלה והואו) ובאותו גז מפרש מותפקן למטה. מה כתוב לנו מפרש מותפקן למטה. באופנים. וכתויב אל אשר יהיה שמה הרוח לילכת ילכו. מה כתוב למטה? זיקם משה את המשכן. במא? (למא) להיות הרוח של אותה דרגה שלמטה באומה הדרמות של הרוח העליונה, היא המיה אשר ראיתי מהת אלהי ישראל, ומהמיה זו יוצאה רוח

דןשיב ובוטש בכליה אוֹפְנִים, למטה. אשתחבה, וכל מאן דאייה בדרגת עלה, אייה בטיל למאן דעתיל ליה. פא חזי, דארון אייה הוה דעתיל למאן דעתיל ליה. אוף הכלא, חיות, אינון דעתין לאופנים.

ואוי תימא כי רוח המיה באופנים כתיב. וכי גמי, דא מיה, דאייה לשטר ימינה, לשטר שמאלא, לשטר קמא, לשטר אחורה, ודא

אייה מיה, ואילין אינון מיות.

בתיב (חזקאל י) היא המיה אשר ראיתי מתחת אלהי ישראל בנهر כבר, דא היא מיה דמרבע לארבע סטרין דעלמא. ודא אייה דקיימה כורסיה, לדיוקנא דאדם. במא כתיב, ועל דמות הכסא דמות במראה אדם עלייו מלמעלה. וככלא לההוא דרגא עליה קדישא סתימה, דאקרי אלהי ישראל.

ודא מיה דלתפה, דקיימה תחות בלהו חיוון על אין קדישין. בגין דאית חיוון על אין אלין על אלין. כורסיה דתחות אלהי ישראל, דא דיוקנא דיעקב. וכורסיה דلتפה, דא דיוקנא דוד. אייה דמרבע ארבע סטרין דעלמא. בגין בך רוחא נפיק מלעילא, ונגיד ואטמשה מדרגא לדרגא, עד בוטש בכליה תפאי דلتפה, וההוא רוחא אנהיג לכלה, ואתקין תקונא דכליה לאתקנא.

(ס"א בההוא גוינו מפש דעת התקונא לעילא בההוא וכו') ובההוא גוונא מפרש, אתקון למתפה. מה כתיב לעילא, כי רוח המיה באופנים. וכתיב אל אשר יהיה שמה הרוח לילכת ילכו. למתפה מה כתיב, זיקם משה את המשכן. במא. (ס"א למא) למחיי רוח דההוא דרגא דلتפה, בההוא דיוקנא דההוא רוח עילאה, היא המיה אשר ראיתי מהת אלהי ישראל, ומהאי מיה נפקא

להתקין הכל. גם כן משה. היא מהיה, שינתה רותם למיטה להתקין הפל. משוטך בפתח, ויקם, ויתן, וישם. ובכל שם רוח להתקין הכל.

בא וראה, בראשונה, במשכן שמשה עשה, והוא התקין אותו בסודו אומה דרגה עליה ששה הוא עומד בה. במקדש שלמה עשה, והוא תקן אותו בסודו אומו נهر שיוצא מעין, שהוא שלום הבית והוא מנוחת הבית. ועל בן בסוד המקדש הוא קרבת החביבות בדרגה (בטו) של הגוף, אומה דרגה של משה עומדת בה קרבת החביבות, ולא של מנוחה. כשהוא שלמה והתקין את מקדש, אותו המקדש התקין בצד של חביבות המנוחה. וכך בשוב בשלמה, הוא היה איש מנוחה.

ומשם כן, זה התקין בדרגה אמרת, וזה התקין בדרגה אחת, דיווקנו של זה בזה. וטוד זה - בראשית אלה תלדות יעקב יוסף. בראשית שהחילה משה להתקין במקום הזה, שהוא צד הקנעה, הקים קימה של נקודה שעומדת באמצעות שהיתה חשוכה ושקועה במקומה, ולא נראית ולא מארה כלל. וראשית הכל הקים את הנקודה זו ששקעה במקומה, ואמר כן כל היותר, שהוא בונינה של הנקודה זו.

ואם נקודה זו לא הייתה מתקינה (מוקמת) בראשונה, כל מה שההפטש ממנה לא יכול היה להתקין. וכיוון שנקודה זו הוקמה ומארה, אז כל שאר התקין לאחר התקין, והתיישבה במקומה. ועל כן, ויקם משה את המשכן. (אות) זו נקודה שמיימת חשוכה ושקועה במקומה. ולאחר כן, ויתן את אדני, אוטם

רווחא לאתקנה כלל. הכי נמי משה. היא מהיה דיבב רווחא למתא, לאתקנה כלל. בגין לכך כתיב, ויקם, ויתן, וישם. ובכלו שוי רווחא, לאתקנה כלל.

הא חי, בקדמיתא, במשבנא דעבר משה, איהו התקין ליה, ברזא דההוא דרגא עלאה דאייה קיימא ביה. במקדשא דעבר שלמה, איהו תקין ליה, ברזא דההוא נهر דנפיק מעין, דאייה שלמא דביבא, ואייה נייחא דביבא. ועל דא ברזא דמשבנא, איהו קורבא דחביבותא, בדרגא (ס"א ברזא) דגופא, ההוא דרגא דמשה, קיימא ביה קורבא דחביבותא, ולאו דנייחא. כה אתה שלמה, ואתקין מקדשא, ההוא מקדשא אתה, ברזא דחביבו דנייחא. ועל דא כתיב בשלמה,

(דברי הימים א' כב) הוא יהיה איש מנוחה.

ובגין זה, דא התקין בחד דרגא, ודא התקין בחד דרגא, דיווקנא דהאי בהאי, ורזא דא, (בראשית לו) אלה תולדות יעקב יוסף.

שירותה דשاري משה, לאתקנה בהאי אחר, דאייהו סטרא דקדושה אוקים קימה דנקודה דקיימא באמצעתיתא, דהוה חשוך ושקיים באתריה, ולא אתה נחר קלל, ושירותה דכלא אוקים לה להאי נקודה, דاشתקעת באתרה. ולכתר לכל אחר, דאייהו בנינא דהאי נקודה.

ואם היא נקודה לא התקין (נ"א אתקין) בקדמיתא, כל מאן דאתפסת מנה, לא יוכל לאתקנה. וכיון דהאי נקודה התקינה אתנהירות, בדין, כל שאר תקינה אחר, אתפסת בדוכחה. ועל דא, ויקם משה את המשכן. (את) דא נקודה דהוות חשוכה ושקועה באתריה. ולכתר, ויתן את